

บทที่ 4

ผลและอภิปรายผล

1. การศึกษาความหลากหลายของพรรณไม้และลักษณะทางนิเวศวิทยา

1.1 ความหลากหลายของพรรณพืช

จากการสำรวจความหลากหลายของพืชบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซับลังกา อ. ลำสนธิ จ. ลพบุรี โดยการเข้าสำรวจในพื้นที่จริงและการวางแผนตัวอย่างสามารถเก็บตัวอย่างทั้งในแปลง และตามเส้นทางเดินได้ทั้งสิ้น 306 หมายเลข จำแนกได้ 91 วงศ์ 246 สกุล 282 ชนิด และไม่สามารถจำแนกได้ 24 ชนิด ซึ่งการที่ไม่สามารถวินิจฉัยพรรณพืชได้นั้นเนื่องจากในขณะที่ศึกษาหรือเก็บตัวอย่างไม่พบดอกหรือผลของพืชเหล่านี้และสอดคล้องกับสิริวรรณ (2548) วงศ์ที่พบมากที่สุดคือ วงศ์ LEGUMINOSAE-PAPILIONOIDEAE พบทั้งสิ้น 22 สกุล 20 ชนิด รองลงมาคือวงศ์ EUPHORBIACEAE พบทั้งสิ้น 17 สกุล 17 ชนิด วงศ์ LEGUMINOSAE-CAESALPILIONOIDEAE พบทั้งสิ้น 9 สกุล 10 ชนิด วงศ์ ANNONACEAE พบทั้งสิ้น 9 สกุล 10 ชนิด วงศ์ APOCYNACEAE พบทั้งสิ้น 8 สกุล 9 ชนิด และวงศ์ ZINGIBERACEAE พบทั้งสิ้น 6 สกุล 9 ชนิด (ตารางที่ 1)

1.2 ลักษณะทางนิเวศวิทยา

เมื่อวางแผนแปลงขนาด 20×20 เมตรเพื่อศึกษาไม้ดินและไม้ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นที่ระดับเพียงอก (1.3 เมตร) มากกว่า 4.50 เซนติเมตร มีความสูงมากกว่า 1.30 เมตร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ชนิดที่มีความหนาแน่นสัมพัทธ์ (relative density) สูงสุดคือ โสภน้ำ มีค่าเท่ากับ 11.60 รองลงมาคือ เข่ว้า มีค่าเท่ากับ 9.02 ประดู่เสน มีค่าเท่ากับ 7.73 ลั่นจี่ป่า มีค่าเท่ากับ 5.15 และละมุดป่า มีค่าเท่ากับ 4.51 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ชนิดที่มีความถี่สัมพัทธ์ (relative frequency) สูงสุดคือ เข่ว้า มีค่าเท่ากับ 9.09 รองลงมาคือ โสภน้ำ มีค่าเท่ากับ 4.55 ประดู่เสน ปรงู ไม้ลาย พิกุลแดง และแดงสะแง มีค่าเท่ากับ 3.41 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ชนิดที่มีความเด่นสัมพัทธ์ (relative dominance) สูงสุดคือ ปออีแก้ง มีค่าเท่ากับ 33.97 รองลงมาคือ โสภน้ำ มีค่าเท่ากับ 11.88 เข่ว้า มีค่าเท่ากับ 9.11 ประดู่เสน มีค่าเท่ากับ 2.20 และปรงู มีค่าเท่ากับ 2.02 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ชนิดที่มีค่าดัชนีสำคัญรวม (Importance Value Index = IVI) สูงสุดคือ ปออีแก้ง มีค่าเท่ากับ 33.97 รองลงมาคือ โสภน้ำ มีค่าเท่ากับ 28.42 เข่ว้า มีค่าเท่ากับ 27.53 ประดู่เสน มีค่าเท่ากับ 13.61 และ ปรงู มีค่าเท่ากับ 9.43 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

เมื่อแยกวิเคราะห์ไม้ยืนต้นที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางของลำต้นที่ระดับเพียงอก (1.30 เมตร) มากกว่า 4.50 เซนติเมตร มีความสูงมากกว่า 1.30 เมตรตามป่าชนิดต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ในป่าดิบแล้ง ชนิดที่มีความหนาแน่นสัมพัทธ์สูงสุดคือ โสภน้ำ มีค่าเท่ากับ 23.68 รองลงมาคือ เข่ว้า มีค่าเท่ากับ 17.11 ลั่นจี่ป่า มีค่าเท่ากับ 10.53 ปออีแก้ง มีค่าเท่ากับ 6.58 และแดงดง มีค่าเท่ากับ 3.95 ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ชนิดที่มีความถี่สัมพัทธ์สูงสุดคือ เข่ว้า มีค่าเท่ากับ 17.95 รองลงมาคือ โสภน้ำ มีค่าเท่ากับ 10.26 ลั่นจี่ป่า ปออีแก้ง และแดงดง มีค่าเท่ากับ 5.13 ตามลำดับ (ตารางที่ 3)